

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Radmily Baďurové a soudců Mgr. Šárky Bokůvkové a Mgr. Tomáše Ožany ve věci

žalobce: **Ivan Smetana**, narozený dne 12. 9. 1971
bytem Radniční 1148, 738 01 Frýdek-Místek
zastoupená advokátem JUDr. Radimem Kubicou, MBA
sídlem Ó. Lysohorského 702, 738 01 Frýdek-Místek

proti

žalovanému: **RNDr. Michal Pobucký, DiS**, narozený dne 26. 6. 1982
bytem Jeronýmova 423, 738 01 Frýdek-Místek
zastoupený advokátem Mgr. Ondřejem Zaorálkem
sídlem Kpt. Vajdy 3046/2, 700 30 Ostrava

o ochranu osobnosti

o odvolání žalobce proti rozsudku Okresního soudu ve Frýdku-Místku ze dne 13. 4. 2022, č. j. 40 C 25/2021-184,

takto:

- I. Rozsudek okresního soudu se **potvrzuje**.
- II. Žalobce **je povinen nahradit** žalovanému na nákladech odvolacího řízení částku 8 238 Kč, do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalovaného.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem okresní soud žalobu, jíž se žalobce domáhal, aby žalovaný byl povinen do 60 dnů od právní moci tohoto rozsudku zajistit na vlastní náklady ve Zpravodaji Rady města Frýdku-Místku uveřejnění omluvy, a to celkem třikrát v po sobě vydaných výtiscích, ve znění:

Shodu s prvopisem potvrzuje Monika Herdinová.

Omlouvám se panu Ivanu Smetanovi za to, že jsem jej poškodil prohlášením učiněným prostřednictvím sociální sítě Facebook na profilu „Michal Pobucký“ a sice, že „v devadesátých letech okrádal stát na daních v kauze lehkých topných olejů“. Omlouvám se také za to, že i přes okamžité upozornění pana Smetany, že toto mé tvrzení je zcela nepravdivé a nepodložené jsem jej zveřejnil znovu, a to ve Zpravodaji Rady města Frýdku-Místku číslo 14/2020 v nákladu 25 000 výtisků, které byly lidem vhozeny do schránek. Nemám žádný důkaz, že by pan Smetana šidil stát na daních v kauze lehkých topných olejů a toto tvrzení nemohu tudíž nijak doložit“. Dále se žalobce domáhal, aby žalovaný domáhal, aby žalovaný byl zavázán zaplatit žalobci na náhradě nemajetkové újmy 200 000 Kč, i v této části okresní soud žalobu zamítl a žalobce zavázal zaplatit žalovanému na nákladech řízení 25 733 Kč.

2. Okresní soud vyšel ze zjištění, že dne 19. 3. 2012 byl na sociální síti internet na adrese www.parlamentnilisty.cz uveřejněn článek nazvaný „Pomáhal rozkrádat miliony, teď promluvil: Šéf advokátů Vychopeň je stále činný“. V tomto článku je uveřejněn rozhovor redaktora Parlamentních listů s Ivanem Smetanou, když v tomto článku popisuje Ivan Smetana svou dřívější činnost spočívající v „praní špinavých peněz“ a spolupráci s osobami nelegálním způsobem obchodujícími s pohonnými hmotami. Tento článek byl na sociálních sítích zveřejněn dne 19. 3. 2012 a je dohledatelný do současné doby. Dne 27. 7. 2020 žalovaný na facebookových stránkách „Michal Pobucký“ zveřejnil příspěvek pod názvem „Lži a praktiky Našeho Města“, ve kterém ve třetím odstavci příspěvku uvedl, že: *„před pár týdny se na sociálních sítích objevil pan Smetana, který se snažil vystupovat jako nezájmatý novinář KTV. Nabrával, odposlouchával, sledoval a snažil se tvářit nezávisle. Na netu si lehce dohledáte rozhovor s tímto pánem z roku 2012 (odkaz pod příspěvkem), kde se veřejně přiznává, že v devadesátých letech okrádl stát na daních v kauze lehkých topných olejů. Nasekal si milionové dluhy a má je dodnes. No to je mi moralista.“* Dále ve Zpravodaji města Města Frýdku-Místku č. 14/2020 ze dne 3. 8. 2020 byl zveřejněn příspěvek pod názvem „Opoziční zastupitelé na volné téma - arboretum, referendum, výzva“, ve kterém žalovaný uvedl, že: *„To jsou praktiky Našeho Města, nyní to vypadá, že si naši další spřízněnou duši. Před pár týdny se na sociálních sítích objevil pan Smetana, který se snažil vystupovat jako nezájmatý novinář. Na netu si lehce dohledáte rozhovor s tímto pánem z roku 2012, kde se veřejně přiznává, že v devadesátých letech okrádal stát na daních v kauze lehkých topných olejů! Jeho propojení s hnutím Naše město je více jak zřejmé.“* Na článek uveřejněný na stránce „Michal Pobucký“ bylo pak veřejností reagováno příspěvky k osobě žalobce. Osobní příspěvky k osobě žalobce v souvislosti se zmiňovanou kauzou LTO pak byly zveřejňovány i na facebookové stránce spolku „KTV Live“. Žalobce následně zaslal žalovanému předžalobní výzvu ze dne 14. 10. 2020, ve které vyzval žalovaného k veřejné omluvě v souvislosti s prohlášením žalovaného na facebookové stránce a ve Zpravodaji města Frýdku-Místku a dále žádal o zaplacení částky 200 000 Kč. Dále žalobce podal na žalovaného 29. 7. 2020 trestní oznámení.
3. Okresní soud na danou věc aplikoval § 81 a § 82 občanského zákoníku a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Poukázal na to, že to byl žalobce sám, který ze své vůle a dobrovolně o sobě veřejnosti sdělil, že aktivně kooperoval na sofistikované organizované trestné činnosti, při níž vznikla škola České republiky v podobě krácení spotřební daně a daně z přidané hodnoty a že měl za takovou činnost odměnu a sám se šel za takovou činnost udat orgánům činným v trestním řízení. To, že žalovaný na tento článek, ve kterém žalobce sám a dobrovolně o své osobě uvádí výše uvedené informace, uvedl odkaz na tento článek, není možné žalovanému přičítat k tíži. Stejně jako to, že žalobce nebyl ve věci potrestán, neboť toto je pro posouzení věci samotné nerozhodné. Okresní soud tak dospívá k závěru, že žaloba není důvodná. Lze tedy shrnout, že žalovaný toliko odkázal na článek publikovaný od 19. 3. 2012 na veřejně přístupné sociální síti a toliko reprodukoval a shrnul autentická tvrzení žalobce, která žalobce o sobě dříve zveřejnil prostřednictvím rozhovoru v článku nazvaném „Pomáhal rozkrádat miliony, teď promluvil: šéf advokátů Vychopeň je stále činný“. Okresní soud pak dospěl k závěru, že toto skutkové tvrzení je pravdivé a tato pravdivost je pak důvodem vylučujícím neoprávněnost zásahu do osobnostních práv. Skutečnost, že jsou tvrzení pravdivá, pak znamenají, že se nejedná o neoprávněný zásah.

Informace jsou obsahem článku v Parlamentních listech.cz ze dne 19. 3. 2012 žalobce o své osobě a stejně jako v jiných článkách umístěných na sociální síti internet ohledně své společensky závadné činnosti sám ze své vůle rozšiřoval a tudíž nelze vycházet z premisy v tom smyslu, že by třetí osoba, potažmo žalovaný, o žalobci uvedla nějaké nepravdivé informace. Nelze pominout fakt, že žalobce v článku sám na několika místech zmiňuje pojem obchod s lehkými topnými oleji, pračka na peníze, bílý kůň a sám sebe označuje jako „pračka na peníze“, „napravený lump“, „bílý kůň“. Z toho vyplývá, že žalobce si byl a je vědom, že v minulosti páchal nedovolenou, státem netolerovanou trestnou činnost, byť za ni nebyl v rovinně trestně právní potrestán.

4. Proti tomuto rozsudku si podal žalobce odvolání a domáhal se jeho změny tak, aby žalobě bylo vyhověno. Ve svém odvolání žalobce uváděl, že žalobce má za to, že dostatečně prokázal, že žalovaný zasáhl do jeho osobnostních práv, když opakovaně prostřednictvím dvou různých médií o žalobci sdělil veřejnosti dehonestující informace, a to, že žalobce v devadesátých letech okradl stát na daních v kauze lehkých topných olejů. Žádnou z těchto skutečností nicméně soud prvního stupně nezohlednil, když bylo prokázáno, že uvedený výrok žalovaného je zcela nepravdivý a žalobu navzdory uvedenému zamítl. Soud prvního stupně ostatně sám konstatoval, že na článek uveřejněný na stránce „Michal Pobucký“ bylo veřejností reagováno negativními příspěvky k osobě žalobce. Z uvedeného nesporně vyplývá, že soud má za prokázanou skutečnost, že negativní reakce na osobu žalobce vznikly až poté, kdy žalovaný zveřejnil předmětný článek a že žalobce musí čelit útokům ze strany veřejnosti právě od chvíle, kdy byl zveřejněn výrok žalovaného. I tuto skutečnost okresní soud při svém rozhodnutí zcela ignoroval. Soud prvního stupně jako důvod pro zamítnutí žaloby uvedl skutečnost, že se měl žalobce v článku zveřejněném dne 19. 3. 2012 na www.parlamentnilisty.cz sám a dobrovolně doznat ke své dřívější společensky závadné činnosti a spolupráci s osobami nelegálním způsobem obchodujícími s pohonnými hmotami a že sám ze své vůle dobrovolně o sobě veřejnosti sdělil, že aktivně kooperoval na sofistikované organizované trestné činnosti, při níž vznikla škoda České republiky v podobě krácení spotřební daně a daně z přidané hodnoty. Z obsahu článku však nepochybně vyplývá, že se žalobce snažil poukázat na problematiku korupce a na praktiky, které byly využívány v devadesátých letech, přičemž některé jsou hojně používány dodnes. Žalobce chtěl článkem v Parlamentních listech zejména upozornit a varovat mladé kluky jako byl on, aby byli obezřetní a nestali se z nich nevědomky bílí koně a následně bezdomovci. V žádném případě obsahem sdělení žalobce nebylo tvrzení, že okradl stát na daních v kauze lehkých topných olejů. Pokud si žalovaný sdělovaný obsah vyložil jinak, neměl ho šířit dále, a to především s ohledem na jeho postavení, kdy je velice pravděpodobné, že jeho názor jako vysoce postavené osoby pak mohou jiné osoby přijmout za svůj. Žalobce před vydáním článku redaktora upozornil na nevhodnost názvu článku, ten nicméně i přes námítky žalobce článek s uvedeným názvem v Parlamentních listech uveřejnil. Obsah názvu článku a jeho úvod nejsou slova žalobce a s názvem článku ani s jeho úvodem se žalobce neztotožňuje a nesouhlasí s ním, nicméně jeho cílem bylo článek zveřejnit. Dále žalobce poukázal na to, že žalovaný nezaútočil na žalobce jako na politika, ale jako na reportéra a novináře, a to takovým způsobem, aby žalobce dehonestoval, snížil žalobcovu čtenářskou základnu a omezil pád svých voličských příznivců. Sporné výroky tedy nebyly vyřčeny v rámci neutuchající vášnivé veřejné diskuze o otázkách obecného zájmu. Naopak ze strany žalovaného šlo toliko o snahu poškodit profesní pověst žalobce.
5. Žalovaný navrhl potvrzení rozsudku okresního soudu jako věcně správného. Poukázal na to, že rozsudek okresního soudu je odůvodněn vyčerpávajícím způsobem, pregnantně a zcela logicky, a proto žalovaný plně odkazuje na písemné odůvodnění tohoto rozsudku, se kterým se žalovaný ztotožňuje. Žalovaný odmítá argumentaci žalobce uplatňovanou v podaném odvolání, když se jedná o argumentaci recyklovanou z předchozích podání žalobce a z předchozích přednesů žalobce, přičemž tuto argumentaci žalovaný shledává zcela nepřiléhavou a věcně nesprávnou, neopodstatněnou a účelovou s tím, že se žalovaný k této argumentaci již vyjadřoval před soudem prvního stupně. Pokud se jedná o označení části předmětného článku zveřejněného na

internetových stránkách www.parlamentnilisty.cz, ze kterých se dovozuje, že žalobce se v tomto článku přiznává k trestnému jednání, tak tento článek je třeba vnímat v kontextu všech jeho částí, tedy jak úvodu, který žalobce do dnešního dne nenechal odstranit a ani takové odstranění neinicioval, tak z vlastního rozhovoru redakce Parlamentních listů se žalobcem. V tomto rozhovoru žalobce uvádí následující: „moje práce spočívá v tom, že jsem měl prát peníze pro Poláky“. Dále se žalobce zmiňuje o tom, že měl fungovat jako „pračka na peníze“. Pračka na peníze znamená nástroj procesu legalizace výnosu z trestné činnosti. V tomto případě, pokud se hovoří o obchodnících s pohonnými hmotami, se kterými žalobce podle svých tvrzení spolupracoval, z celého kontextu článku a ze zmíněných lehkých topných olejů vyplývá, že v rámci této pračky na peníze, kterou měl být žalobce, což žalobce opakovaně přiznává, měly být legalizovány výnosy z trestné činnosti. Žalobce rovněž přiznává, že měl příslibenou odměnu, a to „5 % z vypraných peněz“. Z kontextu předmětného článku tedy vyplývá, že žalobce Parlamentním listům tvrdil, že si byl vědom skutečnosti zapojení se do samého systému, v důsledku jehož fungování Česká republika přicházela o významné finanční prostředky prostřednictvím krácení na odvodech na spotřební dani. Žalobce přitom opakovaně hovoří o tom, že měl naftu prodávat za menší částku, než za kterou ji nakoupil a že se tak mělo dít po delší dobu a systematicky, když takové počínání nedává žádný ekonomický smysl a pouze nasvědčuje tomu, že tato činnost měla poněkud jiný účel, než běžné obchodování s pohonnými hmotami a tedy, že se nejednalo o běžnou podnikatelskou činnost. Dále žalovaný ve svém vyjádření k odvolání žalobce odkázal na obsah vlastního článku a rozhovoru žalobce s redaktorem Parlamentních listů. Žalovaný rovněž poukázal na to, že žalobce se před časem začal žalovanému věnovat jakožto novinář a jakožto politik, když žalobce zasahoval do setkání žalovaného s občany statutárního města Frýdek-Místek a do politických akcí, jichž se účastnil žalovaný. Skutečnost, že žalobce je mimo jiné také politik, vyplývá z toho, že žalobce v minulosti veřejně uváděl důvody, pro které bude v roce 2018 kandidovat na prezidenta České republiky s tím, že žalobce v současné době veřejně uvádí důvody, pro které hodlá kandidovat v roce 2023. Tyto důvody jsou uvedeny na internetových stránkách žalobce. Žalovaný v této souvislosti upozorňoval na seznam zájemců o kandidaturu na volbě prezidenta České republiky v roce 2018 zveřejněný na internetových stránkách www.wikipedia.cz, kde je uveden seznam zájemců, kteří před volbou prezidenta České republiky v roce 2018 potvrdili zájem kandidovat, přímo oznámili kandidaturu či zahájili a vedli kampaň, ale nesplnili zákonné podmínky pro svou nominaci. Na tomto seznamu je uveden rovněž žalobce, když je zde veřejně uvedeno následující: Ivan Smetana - hudebník, textař a bílý kuň firmy Bena z Vlašimi, kterého chtěli v roce 1994 popravít.

6. Z podnětu podaného odvolání přezkoumal odvolací soud napadený rozsudek a dospěl k závěru, že odvolání není důvodné.
7. Soud prvního stupně provedl ve věci rozsáhlé dokazování. Z důkazů vyvodil odpovídající logická zjištění a tento skutkový stav považuje odvolací soud za dostatečný pro rozhodnutí ve věci. Odvolací soud shodně jako okresní soud nedoplnil dokazování výsledkem svědků navržených žalobcem, neboť výslech těchto svědků by měl význam pouze v případě, pokud by žalobu bylo možno shledat důvodnou a bylo by možné se zabývat vyšší nemajetkové újmy.
8. Okresní soud na řádně zjištěný skutkový stav aplikoval správné právní ustanovení a odvolací soud se zcela ztotožnil s okresním soudem v tom směru, že v posuzovaném případě nedošlo k neoprávněnému zásahu do osobnostních práv žalobce. Odvolací soud však na rozdíl od okresního soudu má za to, že výrok, který učinil žalobce předmětem řízení, není skutkovým tvrzením, nýbrž hodnotícím soudem - kritikou. Je totiž nepochybné, že žalovaný ve svém výroku nepolemizoval s žádným skutkovým tvrzením, které uvedl žalobce v rozhovoru s redaktorem Parlamentních listů, nýbrž tvrzení a okolnosti v tomto článku tam uvedené zhodnotil a vyjádřil k těmto tvrzením a okolnostem vlastní úsudek.
9. Odvolací soud má za to, že kritika - soud, kterou žalovaný zvolil, pak zcela odpovídá obsahu článku zveřejněnému v Parlamentních listech a jedná se o kritiku přípustnou a věcnou. O věcnou

Shodu s prvopisem potvrzuje Monika Herdinová.

kritiku jde tehdy, jestliže vychází z pravdivých výchozích podkladů. Současně však kritika z těchto výchozích podkladů musí vyvozovat vypovídající hodnotící závěry. V daném případě žalovaný ve své kritice shrnul svůj názor na údaje, které sám o sobě žalobce sdělil a rozšiřoval a nelze kritiku žalovaného považovat za nevěcnou či nepřijatelnou. Kritika žalovaného vycházela z údajů, které zazněly v článku uveřejněném v Parlamentních listech, vycházela tedy z pravdivých skutečností, navíc žalovaný svůj hodnotící soud opatřil odkazem přímo na článek, a to rozhovor žalobce zveřejněný v Parlamentních listech tak, aby každý ze čtenářů si mohl tento článek sám přečíst, seznámit se s ním a mohl tak učinit si sám závěr o tom, zda kritika žalovaného je věcná a přiměřená či nikoliv. Nejednalo se tedy o sdělování nepravdivých údajů bez toho, že by tyto údaje byly nějakým způsobem nepodloženy a že by případný čtenář tvrzení žalovaného si nebyl schopen ověřit. Jak již uvedl okresní soud, výroky žalovaného vycházely z pravdivých skutkových tvrzení, které sám o sobě žalobce zveřejnil a za této situace pak i kritika musí být považována za věcnou a přiměřenou.

10. Ze všech těchto důvodů odvolací soud rozsudek okresního soudu, byť s jiným právním hodnocením, jako věcně správný dle § 219 o. s. ř. potvrdil, když pochybení nebylo shledáno ani v nákladovém výroku a řízení netrpělo žádnou vadou či vadou zmatečnosti.
11. Pro úplnost lze dodat, že odvolací soud sice může lidsky chápat, že se žalobce podílel na trestné činnosti z mladické nerozváženosti, třeba i za účelem rychlého zisku a tím dosažení splnění svých snů, aniž si uvědomil veškeré důsledky a souvislosti a že nakonec byl to on, kdo zůstal zadlužen, nicméně tato skutečnost je pro právní posouzení věci, nerozhodná, neboť podstatné pro danou věc je skutečnost, zda se žalovaný svými tvrzeními mohl či nemohl dopustit neoprávněného zásahu či nikoliv.
12. Výrok o nákladech řízení vychází z ust. § 142 za použití § 224 odst. 1 o. s. ř. a je odůvodněn procesním úspěchem žalovaného. Náklady odvolacího řízení žalovaného se sestávají ze dvou úkonů právní služby po 3 100 Kč, dvou režijních paušálů a DPH.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **je dovolání přípustné**, jestliže napadené rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešená právní otázka posouzena jinak.

Dovolání je možno podat do dvou měsíců od doručení rozhodnutí odvolacího soudu u soudu, který rozhodoval v prvním stupni, k Nejvyššímu soudu ČR v Brně.

Ostrava 19. prosince 2022

JUDr. Radmila Baďurová v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Monika Herdinová.

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 13.02.2023, ve výroku II. vykonatelnosti dne 17.02.2023. Přípojení doložky provedla Martina Zubková dne 21.03.2025.